

**PAŃSTWOWA
KOMISJA WYBORCZA**

ZPOW.6146.51.2024

**UCHWAŁA NR 158/2024
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ**

z dnia 13 marca 2024 r.

w sprawie skargi na postanowienia Komisarza Wyborczego w Przemyślu

Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 432 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408), po rozpatrzeniu skargi na postanowienie nr 311/2024 Komisarza Wyborczego w Przemyślu z dnia 11 marca 2024 r. w sprawie odwołania od uchwały Miejskiej Komisji Wyborczej w Przemyślu z dnia 7 marca 2024 r. w sprawie odmowy rejestracji zgłoszenia listy kandydatów na radnych komitetu wyborczego pod nazwą KOALICYJNY KOMITET WYBORCZY TRZECIA DROGA POLSKA 2050 SZYMONA HOŁOWNI – POLSKIE STRONNICTWO LUDOWE w okręgu wyborczym nr 1, w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r., wniesionej przez pełnomocnika wyborczego Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Trzecia Droga Polska 2050 Szymona Hołowni – Polskie Stronnictwo Ludowe

postanawia

oddalić skargę.

Uzasadnienie

W dniu 13 marca 2024 r. wpłynęła do Państwowej Komisji Wyborczej skarga wniesiona przez pełnomocnika wyborczego Koalicyjnego Komitetu Wyborczego Trzecia Droga Polska 2050 Szymona Hołowni – Polskie Stronnictwo Ludowe, zwanego dalej „Komitetem” na postanowienie nr 311/2024 Komisarza Wyborczego w Przemyślu z dnia 11 marca 2024 r. w sprawie odwołania od uchwały Miejskiej Komisji Wyborczej w Przemyślu z dnia 7 marca 2024 r. w sprawie odmowy rejestracji zgłoszenia listy kandydatów na radnych komitetu wyborczego pod nazwą KOALICYJNY KOMITET WYBORCZY TRZECIA DROGA POLSKA 2050 SZYMONA HOŁOWNI – POLSKIE STRONNICTWO LUDOWE w okręgu wyborczym nr 1, w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r., zwane dalej „postanowieniem nr 311/2024”. Skarga wpłynęła w ustawowym terminie.

Skarżący zarzucił:

- 1) naruszenie art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego poprzez „*brak szczegółowego wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wyszczególnienia zakwestionowanych błędnych adresów znajdujących się na listach poparcia w okręgu nr 1*”,
- 2) „*odrzućcie nieokreślonej szczegółowo liczby podpisów poparcia obywateli, dla zgłaszanej listy kandydatów, na podstawie niezgodności zadeklarowanych przez obywateli adresów z Centralnym Rejestrem Wyborców*”.

Skarżący wniósł o:

- 1) o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu w postaci wydruku list poparcia w okręgu nr 1,
- 2) „*uchylenie zaskarżonego postanowienia i wydanie uchwały o rejestracji list kandydatów w okręgu wyborczym nr 1 w wyborach Rady Miejskiej w Przemyślu zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r. zgłoszonych przez Koalicyjny Komitet Wyborczy Trzecia Droga Polska 2050 Szymona Hołowni – Polskie Stronnictwo Ludowe*”,
- 3) „*ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania*”.

Państwowa Komisja Wyborcza zważyła, co następuje.

Zarzuty wskazane w skardze są bezzasadne. Państwowa Komisja Wyborcza nie ma podstaw do kwestionowania postanowienia nr 311/2024 Komisarza Wyborczego w Przemyślu.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do zarzutu dotyczącego sprawdzania wykazu podpisów oraz kwestionowania przez Miejską Komisję Wyborczą w Przemyślu i Komisarza Wyborczego w Przemyślu nieprawidłowych lub niepełnych danych (np. nieprawidłowego, w tym niepełnego, adresu zamieszkania, nieprawidłowego albo niepełnego wskazania imienia i nazwiska), stwierdza, że od wielu lat przyjmuje, że obowiązek wskazania prawidłowo wszystkich danych w wykazie wynika wprost z art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego. Zgodnie z tym przepisem wyborca udzielający poparcia liście składa podpis obok czytelnie wpisanego jego nazwiska i imienia, adresu zamieszkania, numeru ewidencyjnego PESEL oraz daty udzielenia poparcia. Zatem to nie organy wyborcze, lecz ustawodawca wprost przesądził o konieczności czytelnego wskazania wszystkich wymienionych wyżej danych (poza własnoręcznym podpisem) w wykazie osób udzielających poparcia m.in. dla zgłoszenia listy kandydatów na radnych. Zasady dotyczące prawidłowego podania wszystkich danych w wykazie podpisów obywateli udzielających poparcia dla zgłoszenia listy kandydatów (kandydata) są od wielu lat takie same we wszystkich wyborach. Ścisłe spełnienie ustawowych warunków przez udzielającego

poparcia jest niezbędne, gdyż niedotrzymanie chociażby jednego z nich powoduje, że ustawowy wymóg nie jest spełniony.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że prawidłowe wskazanie m.in. adresu zamieszkania ma na celu nie tylko umożliwienie sprawdzenia posiadania prawa wybierania przez daną osobę, lecz także, co jest równie istotne, uwiarygodnienie, że podpis złożyła faktycznie osoba wskazana w wykazie, gdyż osoby składające podpisy znają swój adres zamieszkania.

Przyjęcie takiej interpretacji jest zgodne z dotychczasową, wieloletnią praktyką weryfikacji podpisów przez organy wyborcze, a także wytycznymi Państwowej Komisji Wyborczej. Z uwagi na powyższe, kryterium podania wszystkich danych określonych w ustawie stosowane jest w trakcie sprawdzania przez organy wyborcze wszystkich wykazów, w tym także dotyczących poparcia dla inicjatywy przeprowadzenia referendum lokalnego.

Stanowisko to potwierdza ugruntowane stanowisko w tej sprawie zaprezentowane w licznych i ukształtowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego w tym zakresie. Praktykowany od lat sposób sprawdzania podpisów poparcia był bowiem wielokrotnie aprobowany przez Sąd Najwyższy. Przykładowo w postanowieniu z dnia 12 września 2019 r. sygn. akt I NSW 72/19 Sąd Najwyższy słusznie wskazał, że nie można podzielić poglądu wnoszącego odwołanie, iż alternatywne źródło pozyskania adresu wyborcy może stanowić „urzędowy rejestr mieszkańców”, gdyż właśnie rejestr wyborców sporządzany jest w oparciu o rejestr mieszkańców, a także rejestr zamieszkania cudzoziemców. Istotne jest także uzasadnienie Sądu Najwyższego postanowienia z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 75/19, w którym stwierdzono m.in., że *„Dodatkowo, Sąd Najwyższy zauważa, że wskazana argumentacja dotycząca dyskryminacji osób niepełnosprawnych lub w podeszłym wieku, które mogą mieć trudności z czytelnym pisanem, jest wysoce nietrafna. Z treści przepisu art. 209 § 2 k.wyb. wyraźnie bowiem wynika, że wyborca chcący poprzeć określoną listę kandydatów musi jedynie własnoręcznie złożyć pod nią podpis. Kodeks wyborczy nie nakłada zatem takiego obowiązku na wyborcę w zakresie samodzielnego i własnoręcznego zamieszczania innych danych koniecznych dla skutecznego poparcia listy kandydatów.”* Analogicznie w postanowieniu z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 75/19 Sąd Najwyższy wskazał, że *„Analizując rozpatrywaną skargę pełnomocnika Sąd Najwyższy nie dopatrywał się wskazywanego w pkt II tiret czwarte zarzutu nierzetelności i braku obiektywizmu w ocenie prawidłowości złożonych list. Podnosząc hipotetyczne powody nieczytelności zapisów na listach, Skarżący odwołał się nawet do art. 21 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (sic!) i wskazał na możliwość zaistnienia sytuacji, gdy osoby składające podpisy mogły być niepełnosprawne lub w podeszłym wieku, przez co działanie komisji nosiło*

znamiona dyskryminacji takich osób.m.in. Odnosząc się do tego zarzutu stwierdzić należy, po pierwsze, że Skarżący mając dostęp do tych list, nie wskazał ani jednego konkretnego takiego przypadku. Po drugie, składany na liście podpis nie musiał spełniać wymogu czytelności i z powodu braku takiej czytelności żaden podpis nie został zdyskwalifikowany. Wymóg czytelności musiał być natomiast spełniony w odniesieniu do innych danych identyfikujących osobę udzielającą poparcia, tj. imienia i nazwiska, adresu zamieszkania i numeru PESEL, tyle tylko, że dane te mogła zamieścić osoba prowadząca zbórkę podpisów.” W postanowieniu z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 73/19 Sąd Najwyższy wskazał, że „Także kolejny zarzut dotyczący dyskryminacji osób niepełnosprawnych lub w podeszłym wieku, które mogą mieć trudności z czytelnym pisanem, jest nietrafny. Nie można uznać za dyskryminację egzekwowanie wymogów formalnych wynikających z przepisów prawa. Z treści przepisu art. 209 § 2 KW wyraźnie bowiem wynika, że wyborca chcący poprzeć określoną listę kandydatów musi jedynie własnoręcznie złożyć pod nią podpis. Kodeks wyborczy nie nakłada zatem takiego obowiązku na wyborcę w zakresie samodzielnego i własnoręcznego zamieszczania innych danych koniecznych dla skutecznego poparcia listy kandydatów. Wystarczy więc, że osoby które mają problemy z czytelnym pisanem (w podeszłym wieku, schorowane) złożą podpis własnoręcznie.” Państwowa Komisja Wyborcza zauważa również, że jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 września 2023 r. sygn. akt 26/23 „Z przepisów prawa nie wynika obowiązek omawiania powodów zakwestionowania poszczególnych podpisów, a także omawiania sposobu i trybu ich weryfikacji oraz brzmienia i znaczenia obowiązujących przepisów w tym zakresie”, a także, iż „Przyjęcie odmiennej interpretacji, tj. umożliwienie w rzeczywistości poprawienia danych w wykazie poprzez np. uzupełnienie nieczytelnego imienia i nazwiska, wpisanie lub poprawienie błędnie podanego numeru PESEL albo uzupełnienie adresu, byłoby sprzeczne z regulacją, o której mowa w art. 265 § 3 Kodeksu. Takie same zasady stosowane są wobec wszystkich komitetów wyborczych uczestniczących w wyborach. Dlatego też zarzuty w tym zakresie są bezzasadne.”

Zbieżne stanowisko ze stanowiskiem organów wyborczych prezentują również sądy administracyjne w przypadku kwestii sporządzania wykazu mieszkańców uprawnionych do wybierania organu stanowiącego danej jednostki samorządu terytorialnego, którzy chcą poprzeć inicjatywę przeprowadzenia referendum lokalnego, a w szczególności ustalenia, czy spełnione zostały wszystkie ustawowe wymagania, w tym m. in. w:

- 1) uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2017 r. II OPS 2/17 ONSAiWSA 2018/2/20, w którym wskazano m.in., że „Analiza normatywna postanowień art. 14 ust. 4 u.r.l. prowadzi do wniosku, że ustawodawca, w procedurze

realizacji uprawnienia do poparcia wniosku o przeprowadzenie referendum, przewidział, że wszystkie określone w tym przepisie dane osobowe powinny być jasno i czytelnie podane, ponieważ służą do identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację tego poparcia.” (...);

- 2) wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 sierpnia 2012 r. sygn. akt II OSK 1629/12, w którym wskazano, że *„Naczelny Sąd Administracyjny aprobuje stanowisko organu, że inicjator referendum nie zebrał wymaganej przez przepisy ustawy o referendum lokalnym, a określonej w analizowanym przypadku na liczbę 1083 obywateli podpisów poparcia. W świetle powołanego już wyżej przepisu art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniec jednostki samorządu terytorialnego popierający wniosek o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym podpisem. Wszystkie określone w powołanym przepisie dane osobowe są istotne, dlatego muszą być kompletne, ponieważ służą do identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację tego poparcia.”;*
- 3) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 9 lutego 2009 r. sygn. akt. III SA/Kr 101/09, w którym wskazano, m. in., że *„dla uznania prawidłowego poparcia udzielonego inicjatorom referendum koniecznym jest właściwe wpisanie następujących danych osobowych: nazwiska, imienia, adresu zamieszkania (miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu lub lokalu), numeru PESEL oraz dodatkowo złożenie podpisu przez tą osobę. Brak któregośkolwiek z tych danych oznacza, że taka osoba nie udzieliła prawidłowego poparcia.”;*
- 4) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 lutego 2014 r. sygn. akt. II SA/Wa 2309/13, w którym wskazano, że *„Odnosząc się do zarzutów skargi należy podkreślić, iż stosownie do art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniec jednostki samorządu terytorialnego popierający wniosek o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym podpisem. Z powyższego przepisu wynika, że ustawa określa w sposób precyzyjny, jakie dane winny znaleźć się na karcie poparcia. Wszystkie dane osobowe określone w przytoczonym przepisie są istotne i stąd też muszą być kompletne, gdyż służą identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację udzielonego poparcia. Podpis i dane osobowe pozostają ze sobą ściśle powiązane i nie istnieją samodzielnie. Łącznie zaś, pełnią rolę identyfikatora osoby, która opowiedziała się za przeprowadzeniem referendum. Z tej przyczyny można uznać za prawidłowy jedynie podpis, któremu towarzyszą dane określone przepisem art. 14 ust. 4 ustawy.*

W tej materii Sąd przyjmuje stanowisko prezentowane przez doktrynę i orzecznictwo (por. K. W. Czaplicki, B. Dauter, A. Kisielewicz, F. Rymarz – Ustawa o referendum lokalnym. Komentarz. Warszawa 2007; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 listopada 2011 r. sygn. akt 2327/11; wyrok NSA z dnia 20 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 281/12; wyrok NSA z dnia 13 września 2006 r., sygn. akt II OSK 1044/06.”.

Dlatego też Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że dla skutecznego udzielenia poparcia m.in. dla zgłoszenia listy kandydatów na radnych, konieczne jest wskazanie czytelnie wszystkich danych, o których mowa w art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa, że Informacja o zasadach i sposobie zgłaszania list kandydatów na radnych w wyborach do rad gmin (rad miejskich, rad miast) w gminach liczących powyżej 20 000 mieszkańców zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r. dostępna jest na stronie internetowej Państwowej Komisji Wyborczej od dnia 29 stycznia 2024 r. W pkt 6 tej informacji przedstawiono, w jaki sposób powinien zostać prawidłowo sporządzony wykaz podpisów wyborców udzielających poparcia liście kandydatów. W związku z tym każdy zainteresowany, w tym każdy pełnomocnik wyborczy, mógł – a nawet powinien – się z nimi zapoznać jeszcze przed rozpoczęciem zbiórki podpisów poparcia.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa, że z przepisów prawa nie wynika obowiązek omawiania powodów zakwestionowania poszczególnych podpisów, a także omawiania sposobu i trybu ich weryfikacji, a także przedstawienia brzmienia znaczenia obowiązujących przepisów w tym zakresie. Potwierdził to także Sąd Najwyższy (por. I NSW 26/23). Dlatego też zarzuty w tym zakresie są bezzasadne.

Skarżący błędnie wskazuje, że przy udzielaniu poparcia, o czym mowa w art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego nie ma ograniczenia dotyczącego zgodności deklarowanego przez wyborcę adresu zamieszkania z adresem ujęcia w Centralnym Rejestrze Wyborców. Zgodnie bowiem z art. 5 pkt 14 Kodeksu wyborczego jeżeli w Kodeksie jest mowa o adresie zamieszkania - należy przez to rozumieć adres, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w Centralnym Rejestrze Wyborców w stałym obwodzie głosowania zgodnie z adresem zameldowania na pobyt stały albo adresem stałego zamieszkania. Ze wskazanego przepisu jednoznacznie wynika, że adres udzielonego poparcia musi być taki sam, jak adres ujęcia w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców. Dlatego zarzuty w tym zakresie także są bezzasadne.

Do Państwowej Komisji Wyborczej nie dotarły informacje o rzekomych nieprawidłowościach (rozbieżnościach w adresach zamieszkania wyborców) w Centralnym Rejestrze Wyborców, na co wskazuje skarżący.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że wszystkie dane z rejestrów wyborców prowadzonych przez gminy zostały przeniesione do Centralnego Rejestru Wyborców. Dotyczy to zarówno wyborców zameldowanych na pobyt stały, jak i wpisanych do rejestru wyborców na wniosek. Źródłem kwestionowania prawidłowości działania Centralnego Rejestru Wyborców może być brak zrozumienia podstawowych i funkcjonujących od wielu lat sposobu rejestracji wyborców. Zasadą jest, że w Centralnym Rejestrze Wyborców wyborcy zameldowani na pobyt stały na obszarze danej gminy są z urzędu ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały. Ewentualnie, jeżeli taka jest wola wyborców stale zamieszkałych na obszarze gminy bez zameldowania na pobyt stały w tej gminie, są oni ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu stałego zamieszkania, jeżeli złożą w tej sprawie wniosek do urzędu gminy właściwego dla miejsca zamieszkania.

W odniesieniu do zarzutów odnoszących się do funkcjonowania Centralnego Rejestru Wyborców i wykorzystywania go do weryfikacji podpisów, Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że przed jego wprowadzeniem obowiązywały dokładnie takie same zasady. Różnica polegała na tym, że rejestr wyborców prowadzony był odrębnie w systemach informatycznych poszczególnych gmin, a nie w systemie udostępnionym przez Ministerstwo Cyfryzacji. Z chwilą wprowadzenia Centralnego Rejestru Wyborców dane z rejestru wyborców zostały do niego przeniesione. Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla także, iż wprowadzanie i aktualizacja danych w Centralnym Rejestrze Wyborców w dalszym ciągu należy do zadań gmin.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa, że z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2019 r. (sygn. akt I NSW 73/19) wynika, że w przypadku, gdy wyborca w momencie składania podpisu poparcia nie figuruje w rejestrze wyborców w jednej z gmin na obszarze okręgu wyborczego, w którym zgłaszana jest lista kandydatów na posłów, to nie może on zostać uznany za osobę uprawnioną do udzielenia poparcia tej liście kandydatów zgłaszanej w tym okręgu wyborczym. Z kolei w postanowieniu z dnia 18 września 2019 r. Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek podania podczas udzielania poparcia adresu zamieszkania zbieżnego z adresem ujęcia w rejestrze wyborców jest zabezpieczeniem przed ewentualnymi nadużyciami dotyczącymi praw wyborczych, co mogłoby być konsekwencją umożliwienia udzielania poparcia listom kandydatów na posłów z poza obszaru okręgu wyborczego, w którym dany wyborca wpisany

jest do rejestru wyborców. Ponadto Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 września 2019 r. (sygn. akt I NSW 75/19) wskazał, że to rejestr wyborców potwierdza prawa wyborcze, a nie deklaracja złożona przez wyborcę. Również powyższe zostało potwierdzone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 września 2023 r. sygn. akt I NSW 25/23.

Wprawdzie przywołane postanowienia dotyczą wyborów do Sejmu i Senatu i dotyczą rejestru wyborców jednak zasady te mają zastosowanie do sprawdzania wykazów podpisów we wszystkich wyborach i mają zastosowanie do ujęcia w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że kwestionowanie przez Skarżącego sprawdzania podpisów w oparciu o Centralny Rejestr Wyborców, mimo tego, że jak już wskazano jego uruchomienie nie wprowadziło zmian w zakresie sposobu udzielania poparcia i sprawdzania prawidłowości podpisów, stanowi próbę sprawienia wrażenia, że ten państwowy rejestr jest winny temu, że komitet wyborczy nie uzyskał wymaganego poparcia. Należy przy tym podkreślić, że inne komitety wyborcze zdołały zarejestrować listy kandydatów we wszystkich okręgach wyborczych, mimo tego, że stosowane były wobec wszystkich takie same zasady.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza również, że Kodeks wyborczy nie przewiduje składania dodatkowych oświadczeń o adresie przez wyborców, którzy udzielili wcześniej poparcia.

Także wyjaśnienia wyborców, o których mowa w art. 430 § 1 Kodeksu wyborczego mogłyby ewentualnie dotyczyć jedynie potwierdzenia, czy dany wyborca udzielał poparcia (np. w razie podejrzenia sfalszowania podpisu tego wyborcy, tj. wpisania danych osoby bez jej wiedzy), a nie na uzupełnianiu nieprawidłowo podanych w wykazie danych. Przyjęcie odmiennej interpretacji, tj. umożliwienie w rzeczywistości poprawienia danych w wykazie przez np. uzupełnienie nieczytelnego imienia i nazwiska, wpisanie lub poprawienie błędnie podanego numeru PESEL albo uzupełnienie adresu, przez złożenie oświadczenia wyborcy w tym zakresie, byłoby sprzeczne z regulacjami, o których mowa w art. 427 § 3 i 4, 428 § 1 oraz 430 § 2 Kodeksu wyborczego. Dlatego też organy wyborcze nie są uprawnione do uwzględniania np. oświadczeń wyborców, które w rzeczywistości stanowiłyby usunięcie wad podpisów po terminie na dokonanie zgłoszeń. Takie same zasady stosowane są wobec wszystkich komitetów wyborczych uczestniczących w wyborach. Dlatego też zarzuty w tym zakresie są bezzasadne. Gdyby racjonalny ustawodawca miał inne intencje nie wskazałby wprost w Kodeksie wyborczym obowiązku czytelnego podania enumeratywnie wymienionych danych osobowych.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że jak wskazano w postanowieniu Komisarz Wyborczy w Przemyślu dokonał sprawdzenia wszystkich podpisów w oparciu o Centralny Rejestr Wyborców, który zgodnie z art. 18 § 3 pkt 4 Kodeksu wyborczego służy m.in. do sprawdzania posiadania prawa wybierania w związku z weryfikacją podpisów złożonych właściwemu organowi. Nie ma zatem podstaw do kwestionowania dokonanych ustaleń.

Ponadto Państwowa Komisja Wyborcza rozpatrując skargę ponownie sprawdziła wszystkie podpisy poparcia dołączone przez Komitet do zgłoszenia list kandydatów w wyborach do Rady Miejskiej w Przemyślu w okręgu wyborczych nr 1. Sprawdzenia dokonano również w oparciu o Centralny Rejestr Wyborców. Czynności sprawdzające potwierdziły ustalenia Miejskiej Komisji Wyborczej w Przemyślu i Komisarza Wyborczego w Przemyślu, że zgłoszenie listy kandydatów w wyborach do Rady Miejskiej w Przemyślu w okręgu wyborczych nr 1, nie uzyskało wymaganej liczby podpisów poparcia złożonych zgodnie z wymogami Kodeksu wyborczego.

Mając powyższe na uwadze Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że zarzuty podniesione w skargach są bezzasadne.

Państwowa Komisja Wyborcza nie ma zatem podstaw do kwestionowania ustaleń Komisarza Wyborczego w Przemyślu.

Dlatego też Państwowa Komisja Wyborcza postanowiła jak w sentencji uchwały.

Na postanowienie Państwowej Komisji Wyborczej nie służy środek prawny.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej
Sylwester Marciniak
(dokument podpisany elektronicznie)